

« zurück blättern vor »

SZTAMGAST subst. m., ab 1880; auch *stamgast*, *stammgast*; ‘ständiger Gast (in einer Speisewirtschaft)’ – ‘stały gość (w restauracji)’: 1880 Kolce X nr 50 s.395, *WIECZ Skutkiem tego, goście tak zwani “stammgasty” z przerażeniem patrzq.* o 1889 Jun.Wilki 313, *WIECZ Uśmiechała się ona do jakiegoś “stamgasta” siedzącego przy najbliższym stoliku.* o 1924 Mar Kaw. 22, *WIECZ Wślizgiwał się pomiędzy nich i Józek, z początku nieśmiało, a potem z coraz pewniejszą miną stamgasta.* – nur SW (u.n.). ◊ **Var:** *stamgast* subst. m., [hapax] 1889 Jun.Wilki 313, *WIECZ*; *stammgast* subst. m., [hapax] 1880 Kolce X nr 50 s.395, *WIECZ*; *sztamgast* subst. m. – SW (u.n.). ◊ **Etym:** nhd. *Stammgast* subst. m., ‘regelmäßiger Besucher eines Wirtshauses’, GRI. ❖ Die beiden frühesten Belege stammen aus Warschau.

« zurück blättern vor »